

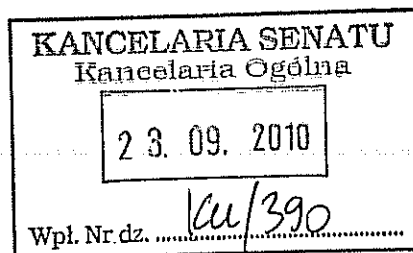

Warszawa, dnia 22 września 2010 r.

p.o. KIEROWNIK
URZĘDU DO SPRAW KOMBATANTÓW
I OSÓB REPRESJONOWANYCH

Jan Stanisław Ciechanowski

BD/WP/K0752/0720/14 /10

Szanowny Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej Senatu RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

w nawiązaniu do pisma Szanownego Pana Senatora z dnia 25 sierpnia 2010 r. (BPS/KU-034/967/2/10), dotyczącego senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz ustawy o działach, przedstawiam stanowisko Urzędu.

Należy uznać, że propozycja senacka, eliminująca opinię gminy o sytuacji majątkowej wnioskodawcy, upraszcza procedurę przyznawania pomocy i pozwala uniknąć kombatantom kontaktów z ośrodkami pomocy społecznej, co przez znaczącą część tego środowiska uważane jest za swoisty dyshonor (można zatem uznać, że zmiany proponowane w projekcie przywracają – z pewnymi modyfikacjami – zasady przyznawania pomocy kombatantom funkcjonujące *de facto* w latach 2002–2007).

Przechodząc do uwag o charakterze legislacyjnym należy zauważyć, że projektodawcy przewidują pozostawienie ust. 2 w art. 19, odnoszącego się do pomocy pielęgnacyjnej określonej w ust. 1, gdy tymczasem ów ustęp

w brzmieniu proponowanym w projekcie nie zawiera już żadnych wzmianek o pomocy pielęgnacyjnej.

Niezasadnym wydaje się usunięcie dotychczasowego ust. 3 – precyzowałby on, iż to Kierownik UdSKiOR decydowałby, ile pieniędzy otrzyma Związek Inwalidów Wojennych na pomoc swoim członkom.

W przypadku art. 2, wprowadzającego zmiany w treści art. 31 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, trzeba zwrócić uwagę na niekonsekwencję - chęć uchylenia ust. 3, przy jednoczesnym pozostawieniu bez zmian ust. 1 pkt 5. Skutkowałoby to objęciem przez Prezesa Rady Ministrów nadzoru nad UdSKiOR, przy pozostawianiu w dalszym ciągu spraw kombatantów i osób represjonowanych w dziale zabezpieczenie społeczne.

Niekonsekwencją jest również określanie relacji między Urzędem a Prezesem Rady Ministrów raz jako stosunek podległości (nowe brzmienie art. 7 ust. 2 ustawy kombatantkiej), a w innym miejscu (nowe brzmienie art. 33a ust. 1 pkt 15 *ustawy o działach...*) jako stosunek nadzoru – a przecież w nauce prawa administracyjnego nie są to pojęcia tożsame.

Warto zwrócić uwagę też na fakt, że w instytucjach nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów, o których mowa w art. 33a ust. 1 *ustawy o działach*, w sytuacji przeprowadzania konkursu na kierownika tej jednostki, nabór przeprowadza zespół powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa RM z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, zaś w projekcie to sam premier ma powoływać członków owego zespołu. Podobnie niesystemowy charakter ma propozycja, by zespół prowadzący nabór przedstawiał kandydatów samemu premierowi, a nie – jak ma to miejsce w przypadku kierowników innych jednostek nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów – Szefowi Kancelarii.

Projekt wymaga również uzupełnienia o przepisy przejściowe, regulujące kwestię pozostawiania na stanowisku Kierownika UdSKiOR wyłonionego w oparciu o dotychczasowe przepisy.

Projekt nie generuje dodatkowego obciążenia budżetu państwa, jako że wysokość środków na pomoc pieniężną dla kombatantów określana jest corocznie

w budżecie i jest pochodną generalnej kondycji finansów publicznych. Skutkuje to znaczną rozpiętością wysokości kwoty przeznaczonej na ową pomoc – od 1 mln zł w 2002 r. do 31 mln zł w 1998 r. (w ostatnich latach kwota ta wynosiła 10 - 12 mln zł).

A handwritten signature in black ink, consisting of a long, flowing cursive line that ends in a sharp downward hook, followed by a series of loops and a final flourish.